

Integrated Reporting Quality: Value creation and Accounting Information Relevance

Maryam Asadi

Ph.D. Candidate in Accounting, Department of Accounting and Finance, Faculty of Economics and Management, Urmia University, Urmia, Iran, Ma.asadi@urmia.ac.ir

Gholamreza Mansourfar*

Associate Professor, Department of Accounting and Finance, Faculty of Economics and Management, Urmia University, Urmia, Iran, G.mansourfar@urmia.ac.ir

Saeed Homayoun

Associate Prof., Faculty of Education and Economics, University of Gävle, Gävle, Sweden, Sd3.Homayoun@gmail.com

Hamzeh Didar

Associate Professor, Department of Accounting and Finance, Faculty of Economics and Management, Urmia University, Urmia, Iran, H.Didar@urmia.ac.ir

Abstract

Purpose: The aim of this study is reviewing the effect of integrated reporting quality on value creation and accounting information relevance.

Method: The sample comprises 161 firm that are accepted in stock exchange of Iran, from 2017 to 2023. Regression analysis based on OLS is employed to examine study's hypotheses.

Results: our results showed that there is not significant relevance between integrated reporting quality and value creation and accounting information relevance.

Conclusion: In Iran, at present, financial and non-financial information prepare in different reports regardless to international integrated reporting framework (at least based on a localized framework). Therefore, stakeholder can not make any relation between these information. As a result, the separate information cannot be useful in value creation and improve the accounting information relevance.

Contribution: the results of this study can serve as an incentive to culture in order to adopt integrated reporting in Iran and utilize its advantages including value creation as well as improving the accounting information relevance.

Keywords: Integrated Reporting Quality, Value Creation, Accounting Information Relevance, Financial Reporting Quality, Market Value.

Research Article

Cite this article: Asadi, Mansourfar, Homayoun & Didar (2024) Integrated Reporting Quality: Value creation and Accounting Information Relevance, *Journal of Financial Accounting Knowledge*, Vol.11, NO.2, Summer:167-193.

DOI: 10.30479/jfak.2024.20291.3203

Received on 30 April, 2024 **Accepted on** 2 August, 2024

© The Author(s).

Publisher: Imam Khomeini International University.

Corresponding Author: Gholamreza Mansourfar (G.mansourfar@urmia.ac.ir)

کیفیت گزارشگری یکپارچه: ارزش آفرینی و مربوط بودن اطلاعات حسابداری

مریم اسدی

دانشجوی دکتری حسابداری، دانشکده اقتصاد و مدیریت، دانشگاه ارومیه، ارومیه، ایران، Ma.Asadi@urmia.ac.ir

غلامرضا منصورفر*

دانشیار، گروه حسابداری، دانشکده اقتصاد و مدیریت، دانشگاه ارومیه، ارومیه، ایران، G.Mansourfar@urmia.ac.ir

سعید همایون

دانشیار، دانشکده آموزش و اقتصاد، دانشگاه یوله، سوئد، Sd3.Homayoun@gmail.com

حمزه دیدار

دانشیار، گروه حسابداری، دانشکده اقتصاد و مدیریت، دانشگاه ارومیه، ارومیه، ایران، H.Didar@urmia.ac.ir

چکیده

هدف: هدف پژوهش بررسی تأثیر کیفیت گزارشگری یکپارچه بر ارزش آفرینی شرکت و مربوط بودن اطلاعات حسابداری می‌باشد.

روش: در این مطالعه داده‌های ۱۶۱ شرکت پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران در سال ۱۳۹۶ تا ابتدای سال ۱۴۰۲ مورد بررسی قرار گرفته است. همچنین، جهت تحلیل فرضیات رویکرد رگرسیونی حداقل مربعات معمولی (OLS) بکار رفته است.

یافته‌ها: نتایج نشان داد، بین کیفیت گزارشگری یکپارچه و ارزش آفرینی شرکت رابطه معنی‌داری وجود نداشته و کیفیت بالای گزارشگری یکپارچه نمی‌تواند مربوط بودن اطلاعات حسابداری شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران را تعدیل نماید.

نتیجه‌گیری: در حال حاضر، اطلاعات مالی و غیرمالی در ایران بدون توجه به رهنمودهای چارچوب بین‌المللی گزارشگری یکپارچه (و یا حداقل بر اساس یک چارچوب بومی‌سازی شده) در گزارش‌های مختلفی ارائه می‌شود. لذا، ذی‌نفعان نمی‌توانند ارتباطی بین این اطلاعات برقرار کرده و از فرایند ارزش آفرینی شرکت مطلع شوند. در نتیجه، این اطلاعات پراکنده نمی‌توانند برای شرکت ارزش آفرینی به همراه داشته و همچنین منجر به ارتقای مربوط بودن داده‌های حسابداری نیز نمی‌شوند. دانش‌افزایی: نتایج حاصل از این مطالعه می‌تواند به عنوان مشوقی برای فرهنگ‌سازی در راستای پذیرش و به‌کارگیری گزارشگری یکپارچه در ایران و بهره‌مندی از مزایای آن از جمله ارزش آفرینی و همچنین بهبود کیفیت محتوای اطلاعات حسابداری عمل نماید.

واژگان کلیدی: کیفیت گزارشگری یکپارچه، ارزش آفرینی، مربوط بودن اطلاعات حسابداری، کیفیت گزارشگری مالی،

ارزش بازار

مقاله پژوهشی

*استناد: اسدی، منصورفر، همایون و دیدار (۱۴۰۳)؛ کیفیت گزارشگری یکپارچه: ارزش آفرینی و مربوط بودن اطلاعات حسابداری، فصلنامه علمی دانش حسابداری مالی، مقاله پژوهشی، دوره ۱۱، شماره ۲، پیاپی ۴۱، تابستان ۱۴۰۳، ۱۶۷-۱۹۳.

تاریخ دریافت مقاله: ۱۴۰۳/۲/۱۱ تاریخ پذیرش نهایی: ۱۴۰۳/۵/۱۲

ناشر: دانشگاه بین‌المللی امام خمینی (ره) © حق مؤلف نویسندگان

۱- مقدمه

با تغییر انتظارات جامعه از بنگاه‌های اقتصادی، این نظریه مطرح شده است که فعالیت شرکت نباید محدود به کسب سود و افزایش ثروت سهامداران گردد. بلکه باید در قبال طیف گسترده‌تری از ذی‌نفعان از جمله کارکنان، محیط زیست و به طور کلی جامعه، پاسخگو باشد (کاشانی پور و همکاران، ۱۳۹۶؛ ۲). با توجه به اینکه نیازهای اطلاعاتی ذی‌نفعان متفاوت بوده و هر یک به جنبه‌های مختلفی از اطلاعات علاقه‌مند هستند (احمدزاده و همکاران، ۱۴۰۱؛ ۱۶۲)، صورت‌های مالی به شکل سنتی نمی‌تواند پاسخ‌گوی تمام این نیازها باشد. لذا، مقوله‌هایی نو همچون گزارشگری پایداری شرکتی^۱ و افزایش مسئولیت بنگاه‌ها ایجاد شده است (کردستانی و همکاران، ۱۳۹۷؛ ۱۸۸). گزارشگری پایداری، گزارشی سازمانی است که اطلاعات زیست‌محیطی، اجتماعی و نظام راهبری را در اختیار استفاده‌کننده قرار می‌دهد (عبدی و همکاران، ۱۳۹۹؛ ۷۵). امروزه، با توجه به پیشرفت‌های تکنولوژی و دانش بشری به همراه افزایش رقابت جهانی برای کسب سهم بیشتری از بازار، مدیران و ذی‌نفعان نیازمند گزارشی هستند که بتوانند هم توصیف‌کننده خوبی از عملکرد شرکت باشند و هم در تصمیم‌گیری‌ها مربوط تلقی گردند (ولت و استاونینگا^۲، ۲۰۱۷؛ ۷). برای رفع این نیاز، هیأت بین‌المللی گزارشگری یکپارچه^۳ در نوامبر ۲۰۱۱ تشکیل و مبحث نوینی تحت عنوان «گزارشگری یکپارچه^۴» را مطرح نمود. به تبع آن نیز، اولین چارچوب بین‌المللی گزارشگری یکپارچه^۵ در دسامبر ۲۰۱۳ تدوین گردید (ریبریو و همکاران^۶، ۲۰۲۲؛ ۲). لازم به ذکر است که آخرین نسخه چارچوب بین‌المللی گزارشگری یکپارچه نیز در ژانویه ۲۰۲۱ ارائه شده است.

گزارشگری یکپارچه، اطلاعات مالی و غیر مالی را در قالب سندی واحد برای تأمین‌کنندگان سرمایه مالی فراهم می‌آورد که مشخص می‌نماید، چطور یک سازمان در طول زمان (کوتاه‌مدت، میان‌مدت و بلندمدت) ارزش ایجاد کرده است (چارچوب بین‌المللی گزارشگری یکپارچه، ۲۰۲۱؛ ۱۱ و ۱۶) و ارتباط بین اطلاعات مالی و غیر مالی را به روشنی نشان می‌دهد (چارچوب بین‌المللی گزارشگری یکپارچه، ۲۰۲۱؛ ۲۱). گزارشگری یکپارچه، علاوه بر سهامداران، منافع سایر ذی‌نفعان را نیز مورد توجه قرار می‌دهد و مهم‌تر آنکه، با ارائه مدل تجاری سازمان و فرایند ایجاد ارزش، ذی‌نفعان را در ارزیابی کارا تر توانایی شرکت یاری می‌رساند (سینوی و همکاران^۷، ۲۰۲۱؛ ۳۸۹۴). گزارشگری یکپارچه به لحاظ تمرکز بر ایجاد ارزش از طریق تمرکز بر سرمایه‌های مالی، تولیدی، فکری، انسانی، اجتماعی و طبیعی رویکرد گزارشگری مؤثرتری محسوب شده و امکان ارزیابی جامع‌تری از شرکت را فراهم نموده و به تبع انتظار می‌رود که فعالیت‌های تجاری پایدار را ارتقا داده و به ایجاد جهانی پایدارتر کمک کند (سان و همکاران^۸، ۲۰۲۲؛ ۱۳). تا کنون کشورهای متعددی از آسیا، آفریقا، اقیانوسیه، اروپا و آمریکا شامل چین، هنگ‌کنگ، هند، ژاپن، مالزی، فیلیپین، روسیه، عربستان سعودی، سنگاپور، کره جنوبی، سریلانکا، امارت

متحده عربی، آفریقای جنوبی، زلاند نو، استرالیا، اتریش، بلژیک، دانمارک، فنلاند، فرانسه، آلمان، یونان، ایتالیا، لوکزامبرگ، هلند، نوروژ، لهستان، اسپانیا، سودان، سوئیس، بریتانیا، برزیل، کولومبیا، مکزیک و ایلات متحده آمریکا، چارچوب بین‌المللی گزارشگری یکپارچه را پذیرفته و به ارائه و افشای گزارش یکپارچه را مبادرت نموده‌اند (وبسایت هیأت بین‌المللی گزارشگری یکپارچه^۹، ۲۰۲۲). گزارشگری یکپارچه در این کشورها به صورت اجباری (بر اساس الزامات قانونی) و یا اختیاری می‌باشد. شرکت‌های بورس اوراق بهادار ژوهانسبرگ و شرکت‌های اروپایی که مطابق با دستورالعمل^{۱۰} ۲۰۱۴/۹۵/EU جزء شرکت‌های بزرگ محسوب می‌شوند، ملزم به تهیه و افشای گزارش یکپارچه بوده (ولت، ۲۰۲۲؛ ۳) و در سایر کشورها به صورت داوطلبانه پذیرفته شده است (وال و همکاران^{۱۱}، ۲۰۲۰؛ ۲۵۴۳).

در ایران، در کنار افشای اطلاعات مالی، اطلاعات غیرمالی شرکت‌ها نیز بدون داشتن ثبات رویه و رویکردی ساختاریافته، به صورت ناقص و مجزا از هم در قالب گزارش‌های سالانه افشا می‌گردند (ستایش و همکاران، ۱۳۹۸؛ ۱۰۷) و نمی‌توانند در تقویت درک ذی‌نفعان کارآمد باشند (ابوالفتحی و همکاران، ۱۴۰۰؛ ۲۳۶).

بر این اساس، در ایران نیز هم‌راستا با سایر کشورهای جهان لازم است تا ابتدا با فرهنگ‌سازی گزارشگری یکپارچه در میان شرکت‌ها ترویج گردد تا از این طریق شرکت‌ها بتوانند مدیریت سرمایه زیست‌محیطی و اجتماعی خود را بهبود بخشند، نیازهای سهامداران را برآورده کنند، سرمایه‌گذاران را جذب کنند و ارتباط بین عملکرد مالی و پایداری را تقویت کنند و سپس در راستای ایجاد ثبات رویه و قابلیت مقایسه در گزارش‌های یکپارچه، چارچوبی منسجم برای آن تدوین گردد. لذا، انجام پژوهش‌های کیفی و تجربی مناسب در این حوزه توسط پژوهشگران و دانشگاهیان نیز ضروری می‌نماید. در جهت تحقق این هدف، مطالعه حاضر به بررسی تأثیر ارائه گزارش یکپارچه بر ارزش‌آفرینی و همچنین به مطالعه‌ی تقویت مفیدتر شدن اطلاعات گزارشگری مالی در صورت افشای آنها در یک بعد وسیع‌تر و جامع‌تر (گزارش یکپارچه) خواهد پرداخت.

به طور کلی، همه گزارشات تهیه شده توسط شرکتها اعم از گزارش مالی سنتی، گزارش پایداری و سایر گزارش‌های مدیریتی اطلاعاتی را به عنوان مبنای تصمیم‌گیری در اختیار ذی‌نفعان مخصوصاً سهامداران قرار می‌دهند. چنانچه، این اطلاعات بتواند تصمیم‌گیری سرمایه‌گذاران را تحت تأثیر قرار دهند، گزارش مزبور دارای محتوای اطلاعاتی هست (بادو و آپی^{۱۲}، ۲۰۱۸؛ ۴۷۳). مطالعات داخلی و خارجی مانند ابوالفتحی و همکاران (۱۴۰۰)، لاندائو و همکاران^{۱۳} (۲۰۲۰)، بارنابل و همکاران^{۱۴} (۲۰۱۹) و لیو و همکاران^{۱۵} (۲۰۱۹) ثابت کرده‌اند که رویکرد گزارشگری یکپارچه، پتانسیل حمایت از سازمان در ایجاد ارزش را دارد. لذا، مطالعه حاضر در گام اول به دنبال پاسخ به این سوال مهم است که آیا پذیرش و افشای گزارش یکپارچه توسط

شرکت‌ها در ایران و ارتقای سطح کیفیت آن می‌تواند ارزش آفرینی شرکت را تحت تأثیر قرار دهد؟ لازم به ذکر است که وجه تمایز این مطالعه نسبت به پژوهش ابوالفتحی و همکاران (۱۴۰۰)، تفاوت در نحوه اندازه‌گیری متغیر کیفیت گزارشگری یکپارچه می‌باشد. آنان در مطالعه خود، امتیاز هر گزارش (مقدار متغیر کیفیت گزارشگری یکپارچه برای هر مشاهده) را صرفاً بر اساس عناصر محتوای موجود در چارچوب بین‌المللی گزارشگری یکپارچه محاسبه نموده‌اند. در حالی که، مطالعه حاضر از چک لیست تهیه‌شده توسط پیستونی و همکاران^{۱۶} (۲۰۱۸) استفاده خواهد کرد. این چک لیست علاوه بر عناصر محتوا^{۱۷}، سایر جنبه‌های گزارش یکپارچه شامل شکل گزارش^{۱۸}، اطمینان‌بخشی و قابلیت اتکاء^{۱۹} و زمینه گزارش^{۲۰} را نیز مد نظر قرار داده و بر اساس وزنی که به هر جنبه داده می‌شود، امتیاز هر جنبه محاسبه و جمع کل امتیازات متعلق به تمام جنبه‌ها، مقدار متغیر کیفیت گزارشگری یکپارچه برای هر متغیر خواهد بود.

از طرف دیگر، سرمایه‌گذاران و سایر ذی‌نفعان، از اطلاعات گزارش‌های مالی جهت پیش‌بینی عملکرد آتی شرکت و در نتیجه ارزش‌گذاری شرکت استفاده می‌کنند. بنابراین، افشای بهتر اطلاعات و بهبود کیفیت اطلاعات مالی ارائه شده منجر به حداکثرسازی ارزش شرکت می‌گردد (خورشید و همکاران، ۱۴۰۱؛ ۱۰۸). لذا، در گام دوم، هدف این پژوهش یافتن پاسخ مناسب برای این سوال است که آیا پذیرش و افشای گزارش یکپارچه و ارتقای سطح کیفیت آن موجب تقویت شدت تاثیرگذاری کیفیت گزارشگری مالی بر ارزش آفرینی شرکت می‌گردد؟

نتیجه این مطالعه می‌تواند برای طیف گسترده‌ای از استفاده‌کنندگان مفید باشد. اولاً، منجر به توسعه ادبیات موجود در این حوزه در سطح کشور شده و پژوهشگران را در راستای انجام مطالعات بیشتر در این حوزه ترغیب می‌نماید. ثانیاً، با ارائه نتایج تجربی مبنی بر مفید بودن گزارشگری یکپارچه باعث ایجاد دیدگاه مثبت نسبت به آن و در نتیجه فرهنگ‌سازی در این راستا خواهد شد. ثالثاً، این مطالعه می‌تواند نقطه آغازی برای تدوین یک چارچوب گزارشگری یکپارچه بومی‌سازی شده برای کشور ایران از جانب استانداردها و قانون‌گذاران باشد. رابعاً، بازیگران بازار سرمایه مخصوصاً سرمایه‌گذاران می‌توانند از نتایج کسب شده مطالعه حاضر جهت اخذ تصمیمات مناسب‌تر و تحلیل‌های دقیق‌تر اطلاعات افشا شده استفاده نمایند.

ادامه این پژوهش به شرح ذیل سازماندهی شده است: مبانی نظری و توسعه فرضیه‌ها، روش-شناسی پژوهش، یافته‌های پژوهش و بحث و نتیجه‌گیری.

۲- مبانی نظری

به طور کلی دو مشکل عمده که مانع از تخصیص بهینه منابع در بازار سرمایه می‌گردند «مشکل اطلاعاتی^{۲۱}» و «مشکل نمایندگی^{۲۲}» می‌باشند. «مشکل اطلاعاتی» از ارائه ناقص اطلاعات نشأت می‌گیرد. به دلیل استفاده از اطلاعات ناقص، سرمایه‌گذاران نمی‌توانند ارزیابی مناسبی از قیمت سهام داشته باشند. یعنی، سرمایه‌گذاری‌هایی که ممکن است از شرایط بهتری برخوردار

باشند، کمتر از حد قیمت‌گذاری شده و در مقابل آنهایی که از شرایط ضعیف‌تری برخوردارند قیمت آنها بیش‌تر از حد ارزش‌گذاری می‌شود. لذا، این قبیل اطلاعات مانع سرمایه‌گذاری کارا در بازار سرمایه می‌گردند (لیوکارد و همکاران^{۲۳}، ۲۰۲۲؛ ۴). «مشکل نمایندگی» یعنی برخی از مدیران شرکت‌ها به دلیل ملاحظات شخصی و افزایش منافع خود تصمیماتی اتخاذ می‌نمایند که در راستای منافع همه‌ی ذی‌نفعان شرکت نیست (آقایی و همکاران، ۱۳۹۵؛ ۱۲۰). یک راه‌حل برای کاهش هر دو مشکل، کاهش عدم تقارن اطلاعاتی و افزایش شفافیت برای ذی‌نفعان از طریق بهبود افشای شرکت است (لیوکارد و همکاران، ۲۰۲۲؛ ۴).

در سالهای اخیر، باتوجه به افزایش تأثیر شرکت‌ها بر جامعه و همچنین افزایش انتظارات و فشار ذی‌نفعان، واحدهای تجاری باید نسبت همه ذی‌نفعان پاسخگو بوده و برای جامعه‌ای که در تعامل با آن هستند، مفید باشند (صراف و همکاران، ۱۳۹۵؛ ۱۹۰). در این راستا، حرفه حسابداری نیز جهت پاسخگویی به نیاز همه ذی‌نفعان شرکت، تحت بررسی مداوم قرار گرفته است (موکبان و توایت^{۲۴}، ۲۰۲۲؛ ۱) که در حال حاضر، آخرین نوآوری در زمینه گزارشگری شرکت، معرفی گزارشگری یکپارچه می‌باشد (نیکولو و همکاران^{۲۵}، ۲۰۲۲؛ ۹۷۷). گزارشگری یکپارچه به دلیل ارائه اطلاعات بیشتر برای تصمیم‌گیری، مکانیزم گزارشگری قوی‌تری نسبت به چارچوب گزارشگری‌های موجود محسوب می‌گردد (دونکور و همکاران^{۲۶}، ۲۰۲۱؛ ۴۷۷) و علاوه بر سهامداران، منافع سایر ذی‌نفعان را نیز مورد توجه قرار می‌دهد و مهم‌تر آنکه، با ارائه مدل تجاری سازمان و فرایند ایجاد ارزش، ذی‌نفعان را در ارزیابی کارا تر توانایی شرکت یاری خواهد رساند (سینوی و همکاران، ۲۰۲۱؛ ۳۸۹۴).

هدف این گزارش، ارائه یک مدل گزارشگری کلی است که نشان‌دهنده ارتباط بین استراتژی-های یک شرکت، عملکرد آن و شرایط اقتصادی، اجتماعی و زیست‌محیطی که سازمان در آن فعالیت می‌کند و در نتیجه فرایند ایجاد ارزش در طول دوره زمانی (بلندمدت، میان‌مدت و کوتاه‌مدت) می‌باشد (کورای^{۲۷}، ۲۰۲۰؛ ۱ و ۳). چارچوب بین‌المللی گزارشگری یکپارچه (که اولین نسخه آن در سال ۲۰۱۳ و بر اساس رویکرد مبتنی بر اصول تدوین گردید) به عنوان راهنمایی جهت تهیه گزارش یکپارچه عمل می‌کند. این چارچوب هدایت‌کننده سازمان‌هایی است که می‌خواهند رویکرد افشای خود را در مورد مسائل مربوط به ارزش آفرینی ارتقا داده، پاسخ‌گویی نسبت مسائلی فراتر از مسائل مالی را افزایش دهند و همچنین از اقدامات و تصمیم‌گیری‌هایی که منجر به ارزش آفرینی می‌شوند را حمایت کنند (پیگاتو و همکاران^{۲۸}، ۲۰۲۳؛ ۹۳).

ارزش می‌تواند به عنوان «هر چیزی که به صورت بالقوه برای ذی‌نفعان ارزنده و مفید باشد» تعریف شود. مفهوم ارزش آفرینی نیز به معنای «فرایندی است که منجر به افزایش، کاهش یا تبدیل سرمایه‌های شرکت در ازای فعالیت‌های شرکت می‌گردد». این سرمایه‌ها می‌توانند در

قالب سرمایه‌مالی، تولیدی، فکری، انسانی، اجتماعی و طبیعی دسته‌بندی شوند (چارچوب بین-المللی گزارشگری یکپارچه، ۲۰۲۱؛ ۵۴).

بر مبنای تئوری علامت‌دهی، شرکت‌ها با افشای گزارش یکپارچه مقدار زیادی از اطلاعات با کیفیت بالا را افشا کرده و از این طریق می‌توانند سیگنال‌های مثبتی به سرمایه‌گذاران بالقوه در زمان تصمیم‌گیری ارائه نمایند. این امر منجر به کاهش قیمت‌گذاری نادرست سهام شده و در نتیجه به افزایش ارزش شرکت کمک می‌کند (آبیوردانا و همکاران^{۲۹}، ۲۰۲۱؛ ۱۰۴).

همچنین، بر اساس تئوری نمایندگی، ممکن است بین منافع مالکان شرکت با منافع تصمیم‌گیرندگان (نمایندگان) تضاد وجود داشته باشد. لذا، شرکت‌ها می‌توانند با تحمل هزینه‌های نمایندگی مانند افشای اطلاعات مالی و غیرمالی (در قالب گزارشگری یکپارچه)، با هدف حداکثر کردن ثروت سهامداران و حفاظت از منافع آنان، به حل این تضاد کمک کرده (لی و همکاران^{۳۰}، ۲۰۱۳؛ ۱۴۹) و در نهایت به افزایش ارزش آفرینی شرکت منجر گردند.

همچنین، بر مبنای تئوری مشروعیت، سازمانها برای دستیابی به منابع محدود نیازمند کسب مشروعیت و مجوز اجتماعی می‌باشد. از آنجایی که شرکت‌های مختلف ممکن است با انتظارات متفاوتی از جامعه مواجه گردند، گزارش اطلاعات مختلف (مالی و غیرمالی) می‌تواند آنها را در کسب و حفظ مشروعیت یاری نماید (هان و کوهن^{۳۱}، ۲۰۱۳؛ ۱۴).

از دیدگاه تئوری ذی‌نفعان نیز یک شرکت نمی‌تواند بدون در نظر گرفتن منافع ذی‌نفعان ارزش خود را حداکثر کند (جنسن^{۳۲}، ۲۰۰۱؛ ۸). بر مبنای این تئوری، برآوردن نیازهای وسیع‌تر ذی‌نفعان اعتبار و پایداری بلندمدت را ایجاد کرده و به حفظ و بقای بلندمدت یک شرکت کمک می‌کند و نهایتاً منجر به تخصیص بهینه منابع کمیاب (ویتولا و همکاران^{۳۳}، ۲۰۱۹؛ ۲) و ارزش آفرینی بیشتر در طول زمان برای شرکت می‌گردد (هریسون و ویکس، ۲۰۱۳؛ ۲۰).

بنابراین، شرکت‌ها باید با حساسیت بالایی اطلاعاتی را جهت نشان دادن اینکه در راستای منافع ذی‌نفعان فعالیت می‌کند، افشا نماید (واز و همکاران^{۳۴}، ۲۰۱۶؛ ۱۰). شرکت‌ها با افشای گزارش یکپارچه با کیفیت می‌توانند ضمن پاسخگویی به نیاز ذی‌نفعان، اعتماد و اعتبار آنها را کسب نموده (ازیزول و دیگران^{۳۵}، ۲۰۰۸؛ ۳) و در بلند مدت ارزش شرکت را افزایش دهد.

ادبیات گسترده‌ای به بررسی رابطه بین گزارشگری یکپارچه و ارزش آفرینی شرکت پرداخته‌اند. ابوالفتحی و همکاران (۱۴۰۰) با تمرکز بر ۱۲۰ شرکت پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران در بازه زمانی ۱۳۹۱ تا ۱۳۹۷ نشان دادند که رویکرد گزارشگری یکپارچه منجر به شفافیت اطلاعاتی و به تبع جذب سرمایه‌گذاران شده و در نهایت به ارزش آفرینی شرکت منجر می‌گردد. بر اساس مطالعه ناجیکاما و اینابا^{۳۶} (۲۰۲۱) در شرکت‌های ژاپنی برای دوره زمانی ۲۰۱۵ تا ۲۰۱۹، افشای داوطلبانه گزارش یکپارچه منجر به آگاهی و دسترسی عموم به اطلاعات شرکتی شده که این موضوع با تئوری‌های زیربنا مطابق دارد و منجر به واکنش مثبت بازار سهام

و در نهایت ارزش آفرینی شرکت می‌گردد. همچنین، اجباری شدن گزارشگری یکپارچه در سال ۲۰۱۱ در افریقای جنوبی منجر به کاهش ریسک و عملکرد مالی در این شرکت‌ها شده و در مقابل سهامداران نهادی را افزایش داده است (کنوی^{۳۷}، ۲۰۱۹). در مقابل، بر مبنای پژوهش موکابان و دو توایت^{۳۸} (۲۰۲۲)، در شرکت‌های عضو بورس اوراق بهادار ژوهانسبرگ، کیفیت گزارشگری یکپارچه تأثیر معنی‌داری بر عملکرد این شرکت‌ها نداشته است. لذا باتوجه به مبانی مزبور و اهمیت پذیرش و افشای گزارش یکپارچه، فرضیه اول مطالعه حاضر به شرح ذیل می‌باشد:

فرضیه اول: کیفیت بالای گزارشگری یکپارچه منجر به افزایش ارزش آفرینی شرکت می‌شود. هرگونه اطلاعاتی که سهامداران و سرمایه‌گذاران بالقوه برای تصمیمات اقتصادی کسب می‌کنند باید در درک ارزش شرکت مفید باشند (کورمیر و منگان^{۳۹}، ۲۰۰۶؛ ۶۱۴). به طور کلی، علاوه بر اطلاعات مالی، سرمایه‌گذاران و سایر ذینفعان به طور فزاینده‌ای به اطلاعات غیرمالی برای تصمیم‌گیری‌های اقتصادی نیاز دارند. بنابراین، گزارش مالی به تنهایی هم‌هی نیازهای سرمایه‌گذاران و سایر ذینفعان را برآورده نمی‌کند. این اطلاعات زمانی مربوط تلقی می‌گردند که در کنار اطلاعات غیر مالی ارائه و افشا شوند (پرمتاساری و نارسا^{۴۰}، ۲۰۲۱؛ ۶). با افزایش شفافیت اطلاعات غیرمالی مانند گزارشگری زیست‌محیطی، نگرانی‌های سرمایه‌گذاران بابت ریسک‌های مالی و عملیاتی شرکت کاهش یافته و این موضوع اعتبار صورتهای مالی شرکت را ارتقا خواهد داد (کورمیر و منگان، ۲۰۰۶؛ ۶۱۴).

اکلس و سالترمن^{۴۱} (۲۰۱۱) بیان می‌کنند که اگر شرکت نتایج مالی خود را بدون توجه به تأثیر عملیاتشان بر محیط پیرامون ارائه نمایند، این ابهام وجود دارد که آیا عملکرد مالی آنها به طور منصفانه‌ای در صورتهای مالی افشا می‌گردد؟ همچنین، لورنس و همکاران^{۴۲} (۲۰۱۴) نشان دادند، زمانی که منابع نامشهود شرکت مانند سرمایه انسانی و شهرت سازمانی با اطمینان توسط سرمایه‌گذاران قابل اندازه‌گیری باشند، مربوط بودن و محتوای اطلاعاتی سود شرکت افزایش می‌یابد. از طرف دیگر، ذی‌نفعان می‌توانند با استفاده از گزارشگری یکپارچه به عنوان یک گزارش واحد که دربرگیرنده اطلاعات مالی و غیر مالی افشا شده در گزارش‌های مختلف می‌باشد، تصویر کاملی از فعالیت و عملکرد شرکت دریافت نمایند (پرمتاساری و نارسا، ۲۰۲۱؛ ۳). همچنین، گزارشگری یکپارچه با ایجاد ارتباط بین اطلاعاتی که قبلاً در رویکردهای مختلف گزارشگری به صورت مجزا ارائه شده بود، یک دیدگاه جامعی از ارزش شرکت ارائه می‌دهد (چارچوب بین‌المللی گزارشگری یکپارچه، ۲۰۲۱، بند ۸، ۳). این چارچوب تصدیق می‌کند که این ارتباط متقابل سرمایه‌ها با یکدیگر است که ارزش ایجاد می‌کند، لذا ادغام اطلاعات به سرمایه‌گذاران امکان تصمیم‌گیری آگاهانه‌تری را ارائه می‌دهد. علاوه بر این، نقش اصلی اطلاعات مالی را تأیید می‌کند زیرا چارچوب مزبور خواستار استفاده از صورتهای مالی در گزارش یکپارچه به عنوان

مرجعی است که تمام اطلاعات دیگر ارائه شده در این گزارش به آن مربوط می‌شود (چارچوب بین‌المللی گزارشگری یکپارچه، ۲۰۲۱، بند ۳،۳۱).

برخی مطالعات مانند پرماتاساری و نارسا (۲۰۲۱) با در نظر گرفتن نمونه‌ای متشکل از شرکت‌های افریقای جنوبی و اروپا نشان دادند که اطلاعات موجود در گزارشگری یکپارچه می‌تواند اهمیت اطلاعات حسابداری را تقویت نماید. اندرونودیس و همکاران^{۴۳} (۲۰۲۲) با در نظر گرفتن شرکت‌های عضو بورس اوراق بهادار ژوهانسبرگ که گزارشگری یکپارچه را به صورت اجباری پذیرفته‌اند، نشان دادند که انتشار گزارش یکپارچه باعث تغییر در نرخ بازده مورد انتظار شده و تصمیمات سرمایه‌گذاران را تحت تأثیر قرار خواهد داد.

بنابراین، با توجه به مبانی مذکور، در خصوص اینکه آیا سودمندی و مربوط بودن اطلاعات مالی (که منطبق بر استانداردهای حسابداری تهیه می‌شوند) در صورت ارائه در کنار اطلاعات غیر مالی در قالب یک گزارش واحد تحت عنوان گزارشگری یکپارچه، ارتقا می‌یابد و در نهایت منجر به ارزش آفرینی بیشتری برای شرکت شود یا خیر ابهام وجود دارد. بر این اساس، فرضیه دوم این مطالعه به شرح ذیل مطرح می‌گردد:

فرضیه دوم: کیفیت بالای گزارشگری یکپارچه منجر به ارتقای مربوط بودن اطلاعات حسابداری شرکت می‌شود.

در مطالعه حاضر، جهت تعیین سطح کیفیت گزارشگری یکپارچه از چک‌لیست تدوین شده توسط پیستونی و همکاران (۲۰۱۸) استفاده شده است. بر اساس این چک‌لیست موارد قابل گزارش در تدوین گزارش یکپارچه به شرح ذیل قابل تفسیر می‌باشند (زیرمجموعه‌های هر یک از مقوله‌های ذیل در جدول ارائه شده است):

(۱) زمینه گزارش: این مقوله به بررسی این‌که آیا گزارش یکپارچه ارائه شده مقدمه‌ای را مطرح می‌کند که بیانگر محتوای استاندارد این گزارش باشد.

(۲) عناصر محتوا: عناصر محتوا دربرگیرنده آیتم‌هایی هستند که بیانگر تمرکز استراتژیک، جهت‌گیری آینده و ارتباط اطلاعات شرکت می‌باشند.

(۳) اطمینان‌بخشی و قابلیت اتکاء: این مقوله شامل مواردی است که بیانگر عوامل ایجادکننده اطمینان در تهیه گزارش یکپارچه می‌باشد.

(۴) شکل گزارش: شکل گزارش حاوی مواردی جهت بررسی ثبات رویه، خلاصه بودن و قابلیت مقایسه گزارش می‌باشد (پیستونی و همکاران، ۲۰۱۸؛ ۶).

۳- روش‌شناسی

پژوهش جاری از نظر هدف، کاربردی بوده و طرح آن از نوع شبه تجربی و با اتکاء بر اطلاعات پس‌رویدادی یا آرشیوی می‌باشد. مبانی نظری و تجربی مطالعه از طریق روش کتابخانه‌ای تدوین گردیده است. داده‌های مورد نظر این پژوهش از نرم افزار ره‌آورد نوین و سایت کدال جمع‌آوری

شده است.

به منظور بررسی و تحلیل فرضیات مطرح شده مطابق با مبانی نظری، از رویکرد رگرسیونی حداقل مربعات معمولی^{۴۴} با استفاده از نرم افزارهای استاتا^{۴۵} (نسخه ۱۷) و ایویوز^{۴۶} (نسخه ۱۳) استفاده شده است.

برای انجام این مطالعه، دوره زمانی ۶ ساله از سال ۱۳۹۶ تا ابتدای سال ۱۴۰۲ مد نظر قرار گرفته است. جامعه آماری شامل تمام شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران به غیر از بانک‌ها و مؤسسات مالی (به دلیل متفاوت بودن افشای مالی و ساختارهای حاکمیتی آنها نسبت به سایر صنایع) است که دارای شرایط ذیل می‌باشند:

(۱) از سال ۱۳۹۵ تا سال ۱۴۰۲ در بورس اوراق بهادار تهران پذیرفته شده باشند. (۲) پایان سال مالی آنها منتهی به ۲۹ اسفند هر سال باشد. (۳) طی این سال‌ها تغییر فعالیت یا تغییر سال مالی نداده باشند. (۴) اطلاعات مالی مورد نیاز آنها در دسترس باشد. (۵) توقف معاملاتی بیش از شش ماه در مورد سهام شرکت اتفاق نیفتاده باشد. در نهایت شرکت‌های مورد بررسی در این پژوهش، شامل ۱۶۱ شرکت پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران بوده است.

۳-۱. مدل پژوهش

فرضیه اول پژوهش بیان می‌دارد که کیفیت بالای گزارشگری یکپارچه منجر به افزایش ارزش - آفرینی شرکت می‌شود. تعیین ارزش شرکت یکی از عوامل مهم در فرایند تصمیم‌گیری جهت سرمایه‌گذاری بوده و با توجه به ارزش سهام شرکت تعیین می‌گردد. یکی از مدهای معتبر قابل استفاده برای ارزیابی ارزش شرکت‌ها مدل اولسون (۱۹۹۵) می‌باشد (میرزی هرمز آبادی و نادری بنی، ۱۳۹۶؛ ۷۲ و ۷۵). لذا، در مطالعه حاضر به پیروی از لاندائو و همکاران (۲۰۲۰) و گراسمن^{۴۷} (۲۰۲۱)، مدل اولسون (۱۹۹۵) (مدل ۱) به عنوان معیاری جهت بررسی فرضیه اول پژوهش به کار رفته است.

جهت بررسی فرضیه دوم پژوهش که تأکید بر مربوط بودن اطلاعات حسابداری دارد به پیروی از پرماتاساری و نارسا (۲۰۲۱) نیز مدل اولسون (۱۹۹۵) استفاده شده است که در ذیل ارائه گردیده است.

مدل (۱)

$$MVE_{it} = \alpha_0 + \alpha_1 BVS_{it} + \alpha_2 EPS_{it} + \alpha_3 IRQ_{it} + \alpha_4 (IRQ_{it} \times BVS_{it}) + \alpha_5 (IRQ_{it} \times EPS_{it}) + \alpha_6 MTB_{it} + \alpha_7 PV_{it} + \alpha_8 DPayout_{it} + \alpha_9 Age_{it} + \alpha_{10} Growth_{it} + \alpha_{11} CFO_{it} + Industry_Dummies + \varepsilon_{it}$$

اطلاعات حسابداری زمانی مربوط تلقی می‌گردند که با ارزش بازار ارتباط پیش‌بینی شده‌ای داشته باشند (بارث و همکاران^{۴۸}، ۲۰۰۱؛ ۷۹). لذا، برای این منظور، سه متغیر اساسی MVE،

BVS و EPS در مدل لحاظ شده است و مادامی که ضرایب BVS و EPS (یعنی α_1 و α_2) از صفر فاصله داشته باشند به منزله مربوط بودن اطلاعات حسابداری مورد توجه قرار می‌گیرند (بابوکادوس و ریمل^{۴۹}، ۲۰۱۶؛ ۶).

در مدل (۱)؛

MVE_{it} ^{۵۰}: ارزش بازار حقوق صاحبان سهام شرکت i در زمان t (قیمت بازار هر سهم قبل از تاریخ مجمع). سیاست تقسیم سود نقش کلیدی بر قیمت بازار سهم دارد (حجازی و همکاران، ۱۳۹۰؛ ۲۵). بر اساس ماده ۸۹ و ۹۰ قانون تجارت، تصمیمات مربوط به سیاست تقسیم سود از جمله تاریخ اعلام سود نقدی در مجمع عمومی سالانه تعیین می‌گردد. گزارش خلاصه تصمیمات مجمع عمومی سالیانه جهت استفاده تصمیم‌گیرندگان در سایت کدال ارائه می‌شود. از این رو، مطالعه حاضر جهت بررسی و ارزیابی تغییرات قیمت بازار سهام، قیمت بازار هر سهم قبل از تاریخ مجمع عمومی سالیانه مد نظر قرار داده‌است.

BVS_{it} ^{۵۱}: ارزش دفتری سهم شرکت i در زمان t (پروکسی مربوط به اطلاعات مالی شرکت). داده‌های مربوط به متغیر BVS به صورت مستقیم از نرم افزار ره‌آورد نوین استخراج شده است. EPS_{it} ^{۵۲}: سود هر سهم شرکت i در زمان t (پروکسی مربوط به اطلاعات مالی شرکت). داده‌های مربوط به متغیر EPS به صورت مستقیم از نرم افزار ره‌آورد نوین استخراج شده است.

IRQ_{it} ^{۵۳}: کیفیت گزارش یکپارچه شرکت i در زمان t . برای اندازه‌گیری IRQ به تبعیت از ریامو و همکاران^{۵۴} (۲۰۲۰) رویکرد تحلیل محتوا بر اساس چک‌لیست ارائه شده توسط پیستونی و همکاران (۲۰۱۸) به کار رفته است. این چک‌لیست (برخلاف سایر چک‌لیست‌های ارائه شده) علاوه بر عناصر محتوای گزارش یکپارچه، سایر جنبه‌ها شامل شکل گزارش، اطمینان‌بخشی و قابلیت اتکاء و زمینه گزارش را نیز مورد سنجش قرار داده است که مشتمل بر ۲۴ آیتم می‌باشد (پیستونی و همکاران، ۲۰۱۸). جنبه‌های مذکور، زیرمجموعه‌های آنها و همچنین نحوه امتیازدهی به هر یک به صورت خلاصه در جدول پیوست الف ارائه شده است. همانطور که در جدول ۱ آمده است، جمع امتیاز مربوط به زمینه گزارش، عناصر محتوا، اطمینان‌بخشی و قابلیت اتکاء و شکل گزارش به ترتیب ۷، ۵۰، ۳ و ۱۵ می‌باشد. امتیاز هر گزارش یکپارچه در صورت داشتن بالاترین سطح کیفیت افشا، ۷۵ ($7+50+3+15=75$) می‌باشد. برای اندازه‌گیری کیفیت هر گزارش یکپارچه، امتیاز کسب شده آن بر عدد ۷۵ تقسیم شد.

جدول ۱: مدل امتیازدهی IRQ

شکل گزارش	اطمینان بخشی و قابلیت اتکاء	عناصر محتوا	زمینه گزارش
بالاترین کیفیت = ۵؛ عدم وجود = ۰	وجود آیتم = ۱، عدم وجود = ۰	بالاترین کیفیت = ۵؛ عدم وجود = ۰	وجود آیتم = ۱؛ عدم وجود = ۰
۱. خوانایی و شفافیت گزارش	۱. حساسیسی داخلی	۱. دیدگاه کلی سازمان و محیط خارجی	۱. انگیزه‌های پذیرش IR
۲. خلاصه بودن گزارش	۲. تایید توسط شخص ثالث	۲. مدل تجاری	۲. اهداف تعقیب شده توسط IR
۳. قابلیت دسترسی به گزارش	۳. دریافت تقدیر و پاداش بابت IR	۳. ریسک‌ها و فرصت‌ها	۳. ذی‌نفعان گزارش
		۴. استراتژی و تخصیص منابع	۴. مدیریت هزینه در فرایند تهیه IR
		۵. حاکمیت	۵. کمیته هیئت مدیره
		۶. عملکرد	۶. عنوان گزارش
		۷. چشم‌انداز	۷. ثبات رویه در تهیه IR و پیروی از استانداردهای افشا
		۸. مبنای ارائه	
		۹. سرمایه‌ها	
		۱۰. فرایند ایجاد ارزش	
بالاترین امتیاز = ۱۵	بالاترین امتیاز = ۳	بالاترین امتیاز = ۵۰	بالاترین امتیاز = ۷
			بیشترین امتیاز قابل کسب هر گزارش = ۷۵

منبع: چک لیست ارائه شده توسط پیستونی (۲۰۱۸)

$MTB_{it}^{۵۵}$: نسبت ارزش بازار به ارزش دفتری حقوق صاحبان سهام شرکت i در زمان t . در این مطالعه برای محاسبه MTB به پیروی از بن‌ملیح^{۵۶} (۲۰۱۷)، از مدل ذیل استفاده شده است: مدل (۲) جمع دارایی‌ها / (جمع بدهی‌ها + ارزش بازار حقوق صاحبان سهام) = MTB ^{۵۷} PV_{it} : نوسان سود شرکت i در زمان t می‌باشد که برای محاسبه آن از انحراف معیار غلطان پنج سال قبل شرکت استفاده شده است.

$DPayout_{it}^{۵۸}$: نسبت پرداخت سود سهام شرکت i در زمان t . در مطالعه حاضر، به تبعیت از کائو و همکاران^{۵۹} (۲۰۱۸) برای محاسبه این متغیر از تقسیم $DPS_{it}^{۶۰}$ (سود نقدی تقسیم شده هر سهم) بر EPS (سود هر سهم) استفاده شده است.

Age_{it} : سن شرکت i در زمان t . از طریق تفاضل سال تأسیس شرکت و سال جاری فعالیت (سال آخرین گزارش سالانه) آن محاسبه می‌شود (صالحی و زایمون، ۲۰۲۱).

$Growth_{it}$: نرخ رشد فروش شرکت i در زمان t می‌باشد که از طریق مدل ذیل محاسبه شده است (کائو و همکاران، ۲۰۱۸):

$$Growth = \text{فروش دوره قبل} / (\text{فروش دوره قبل} - \text{فروش دوره جاری})$$

$$CFO_{it}^{۶۱}$$
: جریان نقدی عملیاتی شرکت i در زمان t .

لازم به ذکر است که در این مطالعه جهت آزمون فرضیه اول پژوهش، متغیر MVE به عنوان متغیر وابسته و IRQ به عنوان متغیر مستقل و همچنین برای بررسی فرضیه دوم پژوهش متغیرهای EPS و BVS (پروکسی‌های مربوط به اطلاعات مالی شرکت) به عنوان متغیرهای مستقل و متغیر IRQ به عنوان متغیر تعدیل‌گرد مورد توجه قرار گرفته است. سایر متغیرها (یعنی MTB ، PV ، $DPayout$ ، Age ، $Growth$ و CFO) به عنوان متغیر کنترلی در نظر گرفته شده‌اند.

۴- یافته‌ها

آمار توصیفی

آمار توصیفی متغیرهای پژوهش در جدول (۱) ارائه شده است. میانگین متغیر کیفیت گزارشگری یکپارچه ۰/۳۸ است که نشان می‌دهد شرکت‌های نمونه به طور متوسط حدود ۳۶ درصد از معیارهای گزارشگری یکپارچه را رعایت کرده‌اند. حداقل مقدار این متغیر، ۰/۳۰ بوده که بیانگر این است که حتی ضعیف‌ترین شرکت در این زمینه، حدود ۳۰ درصد از معیارها را رعایت می‌کند. در مقابل بیشترین امتیاز کیفیت گزارشگری یکپارچه ۰/۴۶ است که این مقدار اختلاف معنی‌داری با بالاترین امتیاز قابل کسب (یعنی ۷۵ امتیاز) بر اساس چک‌لیست پیستونی و همکاران (۲۰۱۸) دارد. اختلاف مزبور به دلیل عدم وجود عدم پذیرش چارچوب بین‌المللی گزارشگری یکپارچه توسط شرکت‌های ایرانی می‌باشد.

میانگین متغیر ارزش‌بازار حقوق صاحبان سهام ۵۴/۰۱ نشان دهنده این است که به طور متوسط، شرکت‌های نمونه توانسته‌اند حدود ۵۴ درصد برای سهامداران ارزش آفرینی داشته باشند. حداقل مقدار این متغیر (۰/۱۰) بیانگر این است که برخی شرکت‌ها با کاهش ارزش حدود ۱۰ درصد مواجه بوده‌اند. در مقابل، حداکثر مقدار ارزش‌بازار حقوق صاحبان سهام ۳۸۵/۰۵ بوده است که نشان می‌دهد برخی شرکت‌ها توانسته‌اند ارزش شرکت را افزایش داده و ثروت صاحبان سهام را بهبود بخشند.

میانگین ارزش دفتری هر سهم (۷/۲۵) و سود هر سهم (۱۴۹۹/۱۷) که شاخص‌های اطلاعات حسابداری نشان‌دهنده متوسط توضیح‌دهندگی مربوط بودن اطلاعات حسابداری می‌باشند. حداقل مقدار آنها (به ترتیب ۰/۰۲ و -۱۵/۰۵) بیانگر حداقل توانایی توضیح تغییرات ارزش بازار توسط متغیرهای مزبور می‌باشد. همچنین، حداکثر مقدار ارزش دفتری هر سهم و سود هر سهم به ترتیب ۴۶/۱۱ و ۶۰۴۱/۴۵ بوده که حداکثر میزان قدرت توضیح‌دهندگی تغییرات ارزش بازار به واسطه اطلاعات حسابداری را نشان می‌دهد. دلیل بیشتر بودن قدرت توضیح‌دهندگی سود هر سهم نسبت به ارزش دفتری هر سهم بر اساس آماره‌های توصیفی (برخلاف نتایج رگرسیون) این است که برخلاف نتایج آمار توصیفی، در مدل رگرسیون متغیرهای کنترلی لحاظ شده‌اند که این امر دقت نتایج را افزایش می‌دهد.

بیشترین مقدار انحراف معیار مربوط به سود هر سهم (۱۶۹۲/۷۳) بوده که نشان‌دهنده این است که بیشترین پتانسیل را بر ارزش آفرینی شرکت دارد. در مقابل، کیفیت گزارشگری یکپارچه کمترین مقدار انحراف معیار را داشته و بیانگر حداقل تأثیر این متغیر بر ارزش شرکت بوده است. همچنین، نشان می‌دهد که مقادیر این متغیر حول میانگین می‌باشد و حداقل پراکندگی را در بین سایر متغیرها دارد.

همچنین، نتایج آزمون جاک-برا نشان داد که احتمال آماره این آزمون برای همه متغیرها کمتر

از ۵٪ می‌باشد. لذا، متغیرهای پژوهش نرمال نیستند ولی با توجه به بالا بودن حجم نمونه مورد مطالعه، این مسأله قابل اغماض می‌باشد.

جدول ۲: آمار توصیفی متغیرها

متغیر	نماد	حداکثر	حداقل	میانگین	انحراف معیار	احتمال آماره چارک-برای
ارزش بازار حقوق صاحبان سهام	MVE	۳۸۵/۰۵	۰/۱۰	۵۴/۰۱	۹۹/۰۱	۰/۰۰
ارزش دفتری هر سهم	BVS	۴۶/۱۱	۰/۰۲	۷/۲۵	۱۱/۷۰	۰/۰۰
سود هر سهم	EPS	۶۰۴۱/۴۵	-۱۵/۰۵	۱۴۹۹/۱۷	۱۶۹۲/۷۳	۰/۰۰
کیفیت گزارشگری یکپارچه	IRQ	۰/۴۶	۰/۳۰	۰/۳۸	۰/۰۴	۰/۰۰
ارزش بازار به ارزش دفتری حقوق صاحبان سهام	MTB	۱۲/۲۰	۱/۰۴	۳/۶۲	۳/۰۳	۰/۰۰
نوسان سود	PV	۰/۷۶	۰/۰۴	۰/۲۶	۰/۱۹	۰/۰۰
نسبت پرداخت سود سهام	DPayout	۱/۰۰	۰/۱۰	۰/۶۱	۰/۳۱	۰/۰۰
سن شرکت	Age	۶۱	۱۹	۳۹/۶۹	۱۳/۷۶	۰/۰۰
نرخ رشد فروش	Growth	۱/۳۲	-۰/۱۱	۰/۵۰	۰/۳۸	۰/۰۰
جریان نقدی عملیاتی	CFO	۰/۴۲	-۰/۰۶	۰/۱۴	۰/۱۳	۰/۰۰

منبع: یافته‌های پژوهشگر

نتایج آزمون فرضیه‌ها

برای جلوگیری از رگرسیون کاذب لازم است قبل از تخمین مدل ارگرسیون، مانایی متغیرها را مورد بررسی قرار داده و از مانا بودن آنها اطمینان حاصل نمود (بنی‌مهد و همکاران، ۱۳۹۸؛ ۲۸۷). لذا، در ابتدا مانایی متغیرهای پژوهش با استفاده از آزمون لوین، لین و چو^{۶۲} مورد آزمون قرار گرفت. نتایج حاصل از آزمون ریشه واحد نشان داد که هیچ‌کدام از متغیرها دارای ریشه واحد نیستند. به عبارت دیگر متغیرهای پژوهش مانا می‌باشند.

همچنین، در داده‌های ترکیبی قبل از برآورد مدل لازم است که الگوی مناسب برآورد مدل از طریق آزمون آزمون‌های مربوطه تعیین گردد. با توجه به اینکه در این مطالعه اثرات صنایع در مدل کنترل می‌شود، لذا لزومی به انجام آزمون‌های انتخاب الگوی مناسب در برآورد مدل نیست (افلاطونی، ۱۴۰۰؛ ۳۶۶).

در این مطالعه ناهمسانی واریانس و خودهمبستگی سریالی جمله خطای مدل به ترتیب با استفاده از آزمون والد تعدیل شده و وولدریج مورد آزمون قرار گرفته و نتایج حاصله در جدول (۲) ارائه شده است. سطح معنی‌داری آماره‌های کسب شده هر دو آزمون مذکور کمتر از ۵ درصد می‌باشند، لذا جمله خطای مدل پژوهش دارای مشکل ناهمسانی واریانس و خودهمبستگی سریالی می‌باشد. برای رفع همزمان هر دو مشکل، جهت تخمین مدل و آزمون فرضیه‌های پژوهش از روش تصحیح خوشه‌ای یک‌طرفه^{۶۳} استفاده گردید که نتایج آن در جدول (۳) ارائه شده است. بر اساس نتایج حاصل از برآورد مدل (۱)، از آنجا که سطح معنی‌داری آماره $F < 0/00$ می‌باشد، لذا استدلال می‌شود که مدل در کل معنادار است. ضریب تعیین «۰/۷۶» می‌باشد. بنابراین می‌توان ادعا کرد که متغیرهای توضیحی ۷۶ درصد از تغییرات متغیر وابسته را تبیین

می‌نمایند. باتوجه به اینکه سطح معنی‌داری متغیر کیفیت گزارشگری یکپارچه بیشتر از ۵ درصد (۰/۱۸) است لذا فرضیه اول پژوهش رد می‌شود. یعنی کیفیت گزارشگری یکپارچه نمی‌تواند منجر به ارزش آفرینی شود.

ضریب و سطح معنی‌داری متغیر ارزش دفتری هر سهم به ترتیب «۱۱/۲» و «۰/۰۰» بیانگر مربوط بودن اطلاعات حسابداری و ارزش آفرینی آن برای شرکت می‌باشد. از طرف دیگر، سطح معنی‌داری متغیر تعاملی متناظر آن (کیفیت گزارشگری یکپارچه* ارزش دفتری هر سهم) بیشتر از ۵ درصد است. بنابراین، ارائه اطلاعات حسابداری در کنار اطلاعات غیر مالی در قالب ارزشگری یکپارچه و ارتقای کیفیت آن نمی‌تواند مربوط بودن اطلاعات حسابداری را ارتقا بخشد و فرضیه دوم پژوهش رد می‌شود.

جهت بررسی مسأله درون‌زایی، مدل (۱) با در نظر گرفتن میانگین سال - صنعت متغیر IRQ به عنوان متغیر ابزاری و با استفاده از رویکرد 2SLS^۴ برآورد شد. بیشتر بودن سطح معنی‌داری آماره دوربین آماره وو و هاسمن از ۵ درصد بیانگر عدم وجود مشکل درون‌زایی متغیر IRQ و سازگاری برآوردگر OLS جهت تخمین مدل (۱) می‌باشد. نتایج حاصل از بررسی مسأله درون-زایی در جدول (۳) ارائه شده است.

جدول ۳: نتایج بررسی ناهمسانی واریانس و خودهمبستگی سریالی

آزمون	آماره	سطح معنی‌داری	نتیجه
والد تعدیل شده	۷/۶ e+۳۲	۰/۰۰	ناهمسانی واریانس
وولدریج	۹۹/۸۶	۰/۰۰	وجود خودهمبستگی سریالی

منبع: یافته‌های پژوهشگر

جدول ۴: نتایج حاصل از آزمون فرضیه‌های پژوهش

نام متغیر	نماد	OLS		2SLS		خطای استاندارد	خطای استاندارد	آماره z	سطح معنی‌داری
		ضرایب	خطای استاندارد	ضرایب	سطح معنی‌داری				
کیفیت گزارشگری یکپارچه	IRQ	۷۱/۰۸	۵۳/۴۷	۱/۳۳	-۱/۱۸	۳۹۹/۵۴	۵۳۷/۵۱	۱/۳۵	۰/۱۷
ارزش دفتری هر سهم	BVS	۱۱/۱۲	۲/۵۸	۴/۳۱	-۰/۰۰	۵/۵۸	۱۲/۳۱	۲/۲۱	۰/۰۲
سود هر سهم	EPS	۰/۰۰۵	۰/۰۱	-۰/۵۱	-۰/۶۱	-۰/۰۴	-۰/۰۰۳	-۰/۰۸	۰/۹۳
ارزش دفتری هر سهم* کیفیت گزارشگری یکپارچه	IRQ*BVS	-۱۰/۸۲	۷/۲۵	-۱/۴۹	-۰/۱۳	۱۴/۳۳	-۱۱/۸۷	-۰/۸۳	۰/۴۰
سود هر سهم* کیفیت گزارشگری یکپارچه	IRQ*EPS	-۰/۰۱	۰/۰۲	-۰/۵۳	-۰/۵۹	-۰/۱۲	-۰/۰۱	-۰/۱۵	۰/۸۸
ارزش بازار به ارزش دفتری حقوق صاحبان سهام	MTB	۴/۰۴	۰/۷۸	۵/۱۵	-۰/۰۰	۱/۰۲	۵/۰۴	۴/۹۱	۰/۰۰
نوسان سود	PV	۴۹/۲۴	۱۵/۶۴	۳/۱۵	۰/۰۰۲	۱۶/۹۲	۵۶/۳۱	۳/۳۳	-۰/۰۱
نسبت پرداخت سود سهام	DPayout	۱۳/۵۳	۸/۱۲	۱/۶۷	-۰/۰۹	۱۰/۱۴	۷/۲۱	-۰/۷۱	-۰/۴۷۷
سن شرکت	Age	-۰/۲۳	۰/۱۵	۱/۵۳	-۰/۱۲	-۰/۱۹	۰/۱۶	-۰/۸۲	۰/۴۱
نرخ رشد فروش	Growth	۱/۴۴	۴/۵۴	-۰/۳۲	-۰/۷۵	۷/۰۳	۳/۹۱	-۰/۵۶	۰/۵۷
جریان نقدی عملیاتی	CFO	-۰/۴۳	۱۹/۳۱	-۰/۰۲	-۰/۹۸	۲۲/۲۶	۹/۰۶	-۰/۴۱	۰/۶۸
ضریب تعیین	R-squared	۰/۷۶					-		

-	۱۰۱/۸۵	<i>F-stat</i>	آماره F
-	./..	<i>F-stat (p-value)</i>	سطح معنی داری آماره F
۶۶۷	۶۶۷	<i>Observation</i>	تعداد مشاهدات
۲/۴۶	-	<i>Durbin</i>	آماره دوربین
۰/۱۱	-	<i>Durbin (p-value)</i>	سطح معنی داری آماره دوربین
۲/۳۳	-	<i>Wu-Hausman</i>	آماره وو-هاوسمن
۰/۱۲	-	<i>Wu-Hausman (p-value)</i>	سطح معنی داری آماره وو-هاوسمن

منبع: یافته‌های پژوهشگر

تحلیل حساسیت

برخلاف بررسی قبل که قیمت بازار سهم قبل از تاریخ مجمع به عنوان پروکسی ارزش آفرینی مورد توجه قرار گرفته بود، در این بخش قیمت بازار بعد از تاریخ مجمع در مدل (۱) با هدف اعتبار بخشیدن به نتایج بخش قبل لحاظ شده است. دلیل در نظر گرفتن سود سهام بعد از تاریخ جمع عادی سالانه همان دلایلی است که در راستای سود سهام قبل از تاریخ مجمع در بخش قبلی ارائه شد. همانطور که در جدول (۴) نشان داده شده است، سطح معنی داری متغیر کیفیت گزارشگری یکپارچه بیشتر از ۵ درصد (۰/۱۸) است لذا نتایج بخش قبل مبنی بر عدم پذیرش فرضیه اول پژوهش قابل اتکاء می‌باشد.

همچنین، باتوجه به بیشتر از ۵ درصد بودن سطح معنی داری متغیر تعاملی «کیفیت گزارشگری یکپارچه» ارزش دفتری هر سهم» می‌تواند استدلال نمود که نتایج حاصل از بررسی فرضیه دوم نیز معتبر می‌باشد.

جدول ۵: نتایج حاصل از تحلیل حساسیت

متغیر	نماد	ضرایب	خطای استاندارد	آماره t	سطح معنی داری
کیفیت گزارشگری یکپارچه	IRQ	۱۰۱/۸۱	۶۴/۳۱	۱/۵۸	۰/۱۱
ارزش دفتری هر سهم	BVS	۱۱/۷۳	۳/۰۹	۳/۷۹	۰/۰۰
سود هر سهم	EPS	۰/۰۱	۰/۰۱	۱/۴۴	۰/۱۵
ارزش دفتری هر سهم**کیفیت گزارشگری یکپارچه	IRQ*BVS	-۱۰/۳۵	۸/۵۶	-۱/۲۱	۰/۲۲
سود هر سهم**کیفیت گزارشگری یکپارچه	IRQ*EPS	-۰/۰۴	۰/۰۳	-۱/۴۳	۰/۱۵
ارزش بازار به ارزش دفتری حقوق صاحبان سهام	MTB	۵/۲۱	۰/۸۹	۵/۸۱	۰/۰۰
نوسان سود	PV	۵۳/۹۴	۱۸/۸۰	۲/۸۷	۰/۰۰۵
نسبت پرداخت سود سهام	DPayout	۱۳/۵۳	۸/۱۲	۱/۶۷	۰/۰۹
سن شرکت	Age	۰/۱۵	۰/۱۸	-۰/۸۳	۰/۴۰
نرخ رشد فروش	Growth	۲/۸۸	۵/۲۳	۰/۵۵	۰/۵۸
جریان نقدی عملیاتی	CFO	۸/۵۳	۲۱/۸۲	۰/۳۹	۰/۶۹
ضریب تعیین	R-squared	-/۷۵			
آماره F	<i>F-stat</i>	۱۰۱/۸۵			
سطح معنی داری آماره F	<i>F-stat (p-value)</i>	./..			
تعداد مشاهدات	<i>Observation</i>	۶۶۷			

منبع: یافته‌های پژوهشگر

۵- بحث و نتیجه گیری

در حال حاضر بدیع ترین نوع گزارشگری، گزارشگری یکپارچه بوده که هدف عمده آن تأکید بر ارائه فرایند ارزش آفرینی شرکت برای همه ذی نفعان بالاخص بازیگران بازار سرمایه و در نهایت ایجاد ارزش بیشتر برای شرکت می باشد. مطالعه حاضر با تأکید بر ارتقای گزارشگری شرکت، به بررسی گزارشگری یکپارچه، سودمندی آن برای استفاده کنندگان و در نهایت ارزش-آفرینی شرکت می پردازد. به این منظور، اطلاعات ۱۶۱ شرکت پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران در بازه زمانی ۶ ساله از ۱۳۹۶ تا ابتدای ۱۴۰۲ مد نظر قرار گرفته است. نتایج حاصل از پژوهش نشان می دهد که گزارشگری یکپارچه در ایران نمی تواند ارزش آفرین باشد. بنابراین، فرضیه اول پژوهش مبنی بر اینکه کیفیت بالای گزارشگری یکپارچه می تواند منجر به ارزش آفرینی شرکت شود، رد شد. نتیجه کسب شده بر خلاف نتایج پژوهش های بارت و همکاران (۲۰۱۷) و وال و همکاران (۲۰۲۰) می باشد. نتیجه حاصل از آزمون فرضیه اول از تئوری های مطرح شده در مبانی نظری نیز سازگاری ندارد. بر اساس تئوری ذی نفعان، شرکت ها جهت نشان دادن هم راستا بودن فعالیتشان با منافع ذی نفعان و جلب رضایت آنان و در نتیجه افزایش ارزش آفرینی باید با حساسیت بالایی اطلاعات را افشا نمایند. جدیدترین رویکرد افشای اطلاعات، گزارشگری یکپارچه می باشد (واز و همکاران، ۲۰۱۶؛ و آزیزول و دیگران، ۲۰۰۶؛ ۸۵۳). از آنجایی که گزارشگری یکپارچه در کشور ایران توسط هیچکدام از شرکت ها پذیرفته نشده و آنها اطلاعات خود را همچنان در گزارش هایی مجزا ارائه می نمایند. این امر شفافیت اطلاعاتی به همراه نداشته و ارتباط بین اطلاعات مالی و غیر مالی قابل بررسی نیست. لذا، منافع اطلاعاتی ذی نفعان بر آورده نمی گردد. بنابراین، با توجه به عدم وجود رابطه بین کیفیت گزارشگری یکپارچه و ارزش آفرینی شرکت، نتایج فرضیه اول از این تئوری حمایت نمی کند. منطبق با تئوری نمایندگی، یکی از راه های کاهش تضاد منافع بین مدیران و مالکان و در نتیجه حداکثر کردن ثروت مالکان و حمایت از منافع آنان، افشای اطلاعات مالی و غیر مالی شرکت می باشد (لی و همکاران، ۲۰۱۳؛ ۱۴۹). منطبق با تئوری علامت دهی، شرکت های با شفافیت اطلاعاتی بالا می توانند عدم تقارن اطلاعاتی را کاهش داده، هزینه های مالی را بهینه سازی نموده و در نهایت افزایش ارزش آفرینی را به ارمغان بیاورند (هان و کوهن، ۲۰۱۳؛ ۱۴). فراتر از اثر مستقیم بر ارزش آفرینی، تئوری مشروعیت نیز استفاده از اطلاعات غیر مالی در کنار اطلاعات مالی می تواند انتظارات مدیران را تشریح نموده و پایبندی به هنجارهای اجتماعی را برجسته نماید (لوآت و همکاران^{۶۴}، ۲۰۱۵؛ ۲۸). با توجه به اینکه فرضیه اول پژوهش رد شد، لذا افشای اطلاعات مالی و غیر مالی به نحوی که در ایران مرسوم است (عدم پذیرش گزارشگری یکپارچه) نمی تواند از مبانی تئوری های نمایندگی، علامت دهی و مشروعیت نیز حمایت کند.

همچنین، بررسی‌ها نشان داد که اطلاعات حسابداری مربوط بوده و می‌توانند بر ارزش‌آفرینی شرکت اثر مثبت داشته باشند ولی در مقابل افزایش گزارش یکپارچه نمی‌تواند سودمندی اطلاعات حسابداری را ارتقا دهد. لذا فرضیه دوم پژوهش نیز قابل پذیرش نبوده و در تضاد با نتیجه حاصل از مطالعه پرماتاساری و نارسا (۲۰۲۱) می‌باشد. در ارتباط با تئوری ذی‌نفعان، نتیجه کسب شده نشان‌دهنده سودمند نبودن اطلاعات گزارشگری یکپارچه در ارزیابی داده‌های حسابداری توسط ذی‌نفعان و تصمیم‌گیری‌هایشان براساس این اطلاعات بوده است. علاوه بر این، می‌توان استنباط نمود که شرکت نتوانسته است مشروعیت سازمانی خود را فراتر از مشروعیتی بر اساس داده‌های حسابداری کسب کرده بود، افزایش دهد. همچنین، برخلاف تئوری علامت‌دهی، کیفیت گزارشگری یکپارچه نتوانسته است به عنوان یک سیگنال مثبت توسط سرمایه‌گذاران مورد توجه قرار بگیرد. بنابراین، سرمایه‌گذار از این اطلاعات به عنوان یک پشتیبان از اطلاعات حسابداری استفاده نمی‌کند. به همین ترتیب، با توجه به اینکه مربوط بودن اطلاعات حسابداری تحت تأثیر انتشار اطلاعات مربوط به گزارشگری یکپارچه قرار نگرفته است، مبانی تئوری نمایندگی نیز نقض شده و شرکت موفق به کاهش تضاد منافع به واسطه انتشار این اطلاعات نشده است.

با توجه به نتایج حاصل از آزمون فرضیات و در نظر گرفتن چهار نظریه مطرح شده (نظریه علامت‌دهی، نظریه ذی‌نفعان، نظریه نمایندگی و نظریه مشروعیت) در زمینه گزارشگری یکپارچه، می‌توان چنین استنباط کرد که در شرایط فعلی بازار سرمایه ایران، نظریه نمایندگی و نظریه مشروعیت نقش پررنگ‌تری ایفا می‌کنند.

تئوری نمایندگی در این زمینه غالب به نظر می‌رسد، زیرا عدم ارتباط معنادار بین کیفیت گزارشگری یکپارچه و ارزش‌آفرینی شرکت می‌تواند ناشی از عدم اعتماد سهامداران (اصیل) به اطلاعات ارائه شده توسط مدیران (نماینده) باشد. این امر می‌تواند به دلیل وجود اطلاعات نامتقارن و عدم شفافیت کافی در بازار سرمایه ایران باشد. همچنین، تئوری مشروعیت نیز در این زمینه قابل توجه است. هرچند بر اساس نتایج فرضیه‌ها به صورت قیاسی استنباط شد که نتایج در راستای هدف مطرح شده در تئوری مشروعیت نیست اما شرکت‌ها ممکن است گزارشگری یکپارچه را به عنوان ابزاری برای کسب مشروعیت و پذیرش اجتماعی به کار گیرند، بدون آنکه الزاماً به ارزش‌آفرینی واقعی یا بهبود مربوط بودن اطلاعات حسابداری منجر شود. این امر می‌تواند توضیح دهد که چرا علی‌رغم بهبود نسبی در کیفیت گزارشگری یکپارچه، تأثیر معناداری بر ارزش‌آفرینی و مربوط بودن اطلاعات حسابداری مشاهده نشده است.

از سوی دیگر، تئوری‌های علامت‌دهی و ذی‌نفعان در شرایط فعلی بازار سرمایه ایران کمتر نافذ به نظر می‌رسند. عدم ارتباط معنادار بین متغیرهای مورد بررسی نشان می‌دهد که گزارشگری

یکپارچه هنوز نتوانسته به عنوان یک علامت قوی برای ذی‌نفعان عمل کند و منافع مختلف ذی‌نفعان را به طور مؤثر در نظر بگیرد.

دلیل این که کیفیت گزارشگری یکپارچه به طور کلی نمی‌تواند بر ارزش آفرینی شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران اثرگذار باشد، عدم آگاهی شرکت‌ها از مزایای ارائه این گزارش و عدم وجود یک چارچوب مفهومی تأیید شده در راستای تهیه و ارائه گزارش یکپارچه می‌باشد. در حال حاضر در ایران اطلاعات مالی و غیر مالی در گزارش‌های مختلفی ارائه می‌شود. لذا، استفاده‌کنندگان نمی‌توانند ارتباطی بین این اطلاعات برقرار کرده و از فرایند ارزش آفرینی شرکت مطلع شوند. بنابراین، اطلاعات مزبور نمی‌توانند سودمند بوده و منجر به اتخاذ تصمیمات صحیح توسط ذی‌نفعان مخصوصاً سرمایه‌گذاران گردد. همچنین، ممکن است سرمایه‌گذاران در بازار ایران هنوز به درک کاملی از اهمیت و مزایای استفاده همزمان اطلاعات مالی و غیر مالی (گزارشگری یکپارچه نرسیده باشند. لذا، این موضوع می‌تواند منجر به عدم استفاده مؤثر از این اطلاعات در تصمیم‌گیری‌های سرمایه‌گذاری شود. علاوه بر این، بازار سرمایه ایران دارای ویژگی‌های منحصر به فردی است که ممکن است بر نحوه ارزش‌گذاری شرکت‌ها تأثیرگذار باشد. عواملی مانند اخبار سیاسی، شایعات بازار، نوسانات اقتصادی، تحریم‌های بین‌المللی و سیاست‌های دولتی تأثیر قوی‌تری بر تصمیمات سرمایه‌گذاران و ارزش‌گذاری شرکت‌ها داشته باشند و اهمیت نسبی گزارشگری یکپارچه را کاهش دهند.

به طور کلی، به قانون‌گذاران و سازمان‌های تدوین‌کننده استانداردها توصیه می‌گردد؛ اولاً با ایجاد بسترهای مناسب و فرهنگ‌سازی در جامعه شرکت‌ها را به پذیرش چارچوب بین‌المللی گزارشگری یکپارچه ترغیب نمایند. زیرا، مطابق با مطالعات انجام شده در سطح بین‌الملل، گزارشگری یکپارچه می‌تواند تأثیر مثبتی بر فرایند تصمیم‌گیری سرمایه‌گذاران بازار سرمایه و در نتیجه افزایش ارزش شرکت را به دنبال داشته باشد. ثانیاً، نهادهای مسئول می‌توانند جهت حصول نتایج سودمندتر به طور جدی بحث تدوین یک چارچوب استاندارد بومی سازی شده بر اساس شرایط محیطی و اقتصادی کشور برای تهیه و ارائه اطلاعات مالی و غیر مالی شرکت‌ها در قالب یک گزارش واحد تحت عنوان گزارشگری یکپارچه را در دستور کار خود قرار دهند. همچنین، از محققان انتظار می‌رود با انجام پژوهش‌های بیشتر در این حیطه، شرکت‌ها، استفاده‌کنندگان و ذی‌نفعان شرکت‌ها را از مزایای استفاده از گزارشگری یکپارچه در اتخاذ تصمیمات اقتصادی آگاه نموده و جامعه را به سمت پذیرش آن سوق دهند.

در ارتباط با محدودیت پژوهش حاضر می‌توان اظهار داشت، با توجه به اینکه در ایران تاکنون گزارشی تحت عنوان گزارش یکپارچه ارائه و افشا نشده است و اطلاعات شرکت‌ها در گزارش‌های مختلفی از جمله صورتهای مالی، گزارش فعالیت مدیریت و گزارش تفسیری ارائه می‌شوند، لذا، سنجش متغیر اصلی پژوهش (کیفیت گزارشگری یکپارچه) با استفاده از چک لیست پیستونی

و همکاران (۲۰۱۸) و به صورت دستی با صرف زمان زیادی همراه بود. بنابراین، جهت صرفه-جویی در زمان تنها داده‌های ۶ سال مورد بررسی قرار گرفت.

به پژوهشگران آتی پیشنهاد می‌گردد، به جای مدل اولسون (۱۹۹۸) با در نظر گرفتن رویکرد دیگر و اتخاذ پروکسی‌های مناسب ارزش آفرینی به بررسی مربوط بودن کیفیت گزارشگری یکپارچه بپردازند. همچنین، آنها می‌توانند به بررسی تأثیر فشار ذی‌نفعان مختلف بر پذیرش گزارشگری یکپارچه پرداخته و به فرهنگ سازی جهت پذیرش گزارش مزبور کمک نمایند.

علاوه بر این، به پژوهشگران پیشنهاد می‌گردد، جهت کسب نتایج دقیق‌تری از پژوهش‌های آتی، مطالعاتی در راستای تهیه چک‌لیست بومی‌سازی شده‌ای منطبق بر شرایط اقتصادی، اجتماعی، حاکمیتی کشور جهت اندازه‌گیری و ارزیابی کیفیت گزارشگری یکپارچه انجام دهند. همچنین، مطالعه تطبیقی بین بازار سرمایه ایران و سایر بازارهای نوظهور برای درک بهتر تفاوت‌ها و شباهت‌های پذیرش این گزارش می‌تواند مفید باشد.

یادداشت‌ها

1. Corporate Sustainability Reporting	36. Nakajima & Inaba
2. Velte & Stawinoga	37. Conway
3. International Integrated Reporting Council (IIRC)	38. Mokabane and du Toit
4. Integrated Reporting (IR)	39. Cormier & Magnan
5. International Integrated Reporting Framework (IIRF)	40. Permatasari & Narsa
6. Ribeiro et al	41. Eccles & Saltzman
7. Sinnewe et al	42. Lourenço et al
8. Sun et al	43. Andronoudis et al
9. IIRC website	44. Ordinary Least Squares
10. DIRECTIVE 2014/95/EU	45. Stata
11. Wahl et al	46. EViews
12. Badu & Appiah	47. Grassmann
13. Landau et al	48. Barth et al
14. Barnabè et al	49. Baboukardos & Rimmel
15. Liu et al	50. Market Value of Equity
16. Pistoni et al	51. Book Value of Share
17. Contents	52. Earnings Per Share
18. Form	53. Integrated Reporting Quality
19. Assurance and Reliability	54. Raimo et al
20. Background	55. Market Value to Book Value of equity
21. Information problem	56. Benlemlih
22. Agency problem	57. Profit of Volatility
23. Leukhardt et al	58. Dividend payout ratio
24. Mokabane & Toit	59. Kao et al
25. Nicolo et al	60. Cash Dividend Per Share
26. Donkor et al	61. Cash Flow Operating
27. Cooray et al	61. Levin-Lin-Chu
28. Pigatto et al	62. One-way clustering
29. Abeywardana et al	63. Two-stage least squares
30. Lei et al	64. Loate et al

31. Hahn & Kühnen
32. Jensen
33. Vitolla
34. Vaz et al
35. Azizul & Deegan

کتابنامه

- آقایی، محمد علی؛ اعتمادی، حسین؛ حسینی، حسن. (۱۳۹۵). بررسی تاثیر مسئله نمایندگی بر روی چسبندگی هزینه‌ها. *دانش حسابداری مالی*, ۳(۳): ۱۱۷-۱۳۶.
- ابوالفتحی، حسن؛ نوراله زاده، نوروز؛ جعفری، محبوبه؛ خسروی پور، نگار. (۱۴۰۰). بررسی پیامدهای اقتصادی کیفیت گزارشگری یکپارچه با توجه به نقش ویژگی های شرکتی. *پژوهش های تجربی حسابداری*, ۱۱(۲): ۲۳۵-۲۶۲.
- <https://doi.org/10.22051/jera.2020.28925.2580>
- ابوالفتحی، حسن، نوراله زاده، نوروز، جعفری، سیده محبوبه، و خسروی پور، نگار. (۱۴۰۰). تاثیر گزارشگری یکپارچه بر مولفه های ارزش آفرینی شرکت ها. *بورس اوراق بهادار*, ۱۴(۵۶): ۴۱-۷۴. <https://sid.ir/paper/961115/fa>.
- احمدزاده، یونس؛ مران جویری، مهران؛ علی خانی، رضیه؛ تقی پوریان، یوسف. (۱۴۰۱). ارائه چارچوب گزارشگری پایداری مبتنی بر ایجاد توازن بین ذی نفعان و ظرفیت های شرکت. *پژوهش های حسابداری مالی و حسابرسی*, ۱۴(۵۶): ۱۶۱-۱۸۹.
- <https://doi.org/10.30495/FAAR.2022.698385>
- اشرف تالش، سیدهدادی؛ فرساد امان الهی، غلامرضا؛ کیقبادی، امیررضا؛ لشگری، زهرا. (۱۴۰۰). تاثیر عملکرد زیست محیطی و مسئولیت اجتماعی بر ارزش بازار: نقش واسطه ای عمر شرکت، فصلنامه علمی دانش حسابداری مالی، ۸(۳۰): ۲۲۹-۲۶۷.
- <https://doi.org/10.30479/jfak.2021.14722.2806>
- افلاطونی، عباس. (۱۴۰۰). تحلیل آماری در پژوهش های مالی و حسابداری با نرم افزار Stata. انتشارات ترمه، چاپ سوم.
- حجازی، رضوان؛ قیطاسی، روح اله؛ مسجدموسوی، میرسجاد؛ رضایی، ساجده. (۱۳۹۰). اثر خط مشی تقسیم سود بر تغییرپذیری قیمت سهام. *پژوهش های حسابداری مالی و حسابرسی*, ۱۱(۱): ۲۵-۴۵. <https://sid.ir/paper/198290/fa>.
- خورشید، سامان، کامیابی، یحیی، و خلیل پور، مهدی. (۱۴۰۱). تاثیر مدیریت استانداردهای حسابداری، کیفیت گزارشگری مالی و کیفیت حسابرسی بر ارزش آفرینی شرکتها. *دانش حسابداری و حسابرسی مدیریت*, ۱۱(۴۲): ۱۰۷-۱۲۰.
- <https://sid.ir/paper/1049082/fa>

ستایش، محمدحسین؛ مهتری، زینب. (۱۴۰۰). تعیین اجزا و مولفه‌های گزارشگری یکپارچه با تاکید بر رویکرد تحلیل عاملی تاییدی. پژوهش‌های کاربردی در گزارشگری مالی، ۱۰(۲)،

https://www.arfr.ir/article_146274.html. ۲۰۳-۱۷۱

ستایش، محمد حسین؛ مهتری، زینب. (۱۳۹۸). الگویی برای ارائه اطلاعات شرکت‌های ایرانی در قالب گزارشگری یکپارچه. پیشرفت‌های حسابداری، ۱۱(۱)، ۱۰۵-۱۴۲.

<https://dorl.net/dor/20.1001.1.20089988.1398.11.1.4.4>

شفیعی، حسین؛ خدای پور، احمد؛ دستگیر، محسن. (۱۳۹۵). بررسی رابطه بین تغییرات سطح افشای مسائل اجتماعی و زیست محیطی با شاخص‌های سودآوری با استفاده از شاخص KLD. دانش حسابداری مالی، ۳(۴)، ۴۳-۶۴.

صراف، فاطمه؛ برزگر، قدرت اله؛ محمدی، مهسا. (۱۳۹۷). هموارسازی سود، مسئولیت اجتماعی و ارزش شرکت. تحقیقات حسابداری و حسابرسی، ۱۰(۳۹): ۱۸۹-۲۱۰.

عبدی، مصطفی؛ کردستانی، غلامرضا؛ رضازاده، جواد. (۱۳۹۹). گزارشگری پایداری: رتبه‌بندی محرک‌ها و شاخص‌ها. پژوهش‌های تجربی حسابداری، ۹(۳۶): ۷۱-۱۱۴.

<https://doi.org/10.22051/jera.2019.25698.2404>

کاشانی‌پور، محمد؛ جندقی، غلامرضا، رحمانی، محمد. (۱۳۹۶). بررسی رابطه بین کیفیت گزارشگری مالی با افشای اطلاعات پایداری شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران، پژوهش‌های تجربی حسابداری، ۸(۲۹): ۱-۲۱.

<https://doi.org/10.22051/jera.2017.11186.1388>

کردستانی، غلامرضا؛ قادرزاده، سیدکریم؛ حقیقت، حمید. (۱۳۹۷). تأثیر افشای مسئولیت اجتماعی بر معیارهای حسابداری، اقتصادی و بازار و ارزیابی عملکرد شرکت‌ها، پیشرفت‌های حسابداری، ۱۰(۱)، ۱۸۱-۲۱۰.

<https://doi.org/10.22099/jaa.2018.26236.1596>

مولوردی، نغمه؛ وکیلی فرد، حمیدرضا؛ بشکوه، مهدی. (۱۴۰۱). نقش صورت ارزش افزوده در گزارشگری یکپارچه در راستای تئوری ذینفعان. دانش حسابداری و حسابرسی مدیریت، ۱۱(۴۲)، ۹۷-۱۰۶. <https://sid.ir/paper/1049151/fa>

میزری هرمزآبادی، مجید، و نادری بنی، رحمت اله. (۱۳۹۶). ویژگی‌های معاملات بازار سرمایه و اثر آن بر نحوه قیمت‌گذاری مدل‌های ارزش‌گذاری حسابداری. حسابداری مالی، ۹(۳۴)،

<https://sid.ir/paper/168159/fa>. ۷۱-۱۰۱. SID.

References

- Abeywardana, N.L.E., Ferdous Azam, S.M., Kevin Low L.T. (2021). Theoretical Review on Integrated Reporting. International journal of scientific & technology research, 10 (5), 99-111.
- aboalfathi, H., Nourollahzadeh, N., Jafari, M., & Khosravipour, N. (2021). Economic Implications of Integrated Reporting Quality considering the Role

- of Corporate Characteristics. *Empirical Research in Accounting*, 11(2), 235-262. <https://doi.org/10.22051/jera.2020.28925.2580> , (In Persian)
- Ashraf Taleh, S. H., Farsad Amanollahi, G., Keyghobadi, A. R., & Lashgari, Z. (2021). The Impact of Environmental Performance and Social Responsibility on Market Value: The Mediating Role of Company Life. *Financial Accounting Knowledge*, 8(3), 229-267. <https://doi.org/10.30479/jfak.2021.14722.2806>, (In Persian)
- Abdi, M., Kordestani, G., & Rezazadeh, J. (2020). Sustainability Reporting: Ratings of Drivers and Indicators. *Empirical Research in Accounting*, 10(2), 71-114. <https://doi.org/10.22051/jera.2019.25698.2404>, (In Persian)
- Ahmadzadeh, Y., Maranjony, M., Alikhani, R., Taghipouri, Y. (2022). Providing a Sustainability Reporting Framework based on Balancing Stakeholder Expectations and Company Capacity. *Financial Accounting and Auditing Research*, 56 (14), 161-190, <https://doi.org/10.30495/faar.2022.698385>, (In Persian)
- Andronoudis, D., Baboukardos, D., Tsofigkas, F. (2022). How the Information Content of Integrated Reporting Flows into the Stock Market? .*The international journal of finance and economics*, <https://doi.org/10.1002/ijfe.2721>
- Aqaei, M. A., Etemadi, H., Hasani, H. (2016). Reviewing the impact of agency problem on cost stickiness. *Journal of financial accounting knowledge*, 3 (10), 117-136, https://jfak.journals.ikiu.ac.ir/article_978_172.html , (In Persian)
- Azizul Islam, M., Deegan, C. (2008), "Motivations for an organisation within a developing country to report social responsibility information: Evidence from Bangladesh", *Accounting, Auditing & Accountability Journal*, 21(6), pp. 850–874, <https://doi.org/10.1108/09513570810893272>
- Barnabè, F. and Nazir, S. (2021), "Investigating the interplays between integrated reporting practices and circular economy disclosure", *International Journal of Productivity and Performance Management*, 70(8), 2001-2031. <https://doi.org/10.1108/IJPPM-03-2020-0128>
- Badu, B. and Appiah, K.O. (2018), "Value relevance of accounting information: a emerging country perspective", *Journal of Accounting and Organizational Change*, 14 (4), 473-491, <https://doi.org/10.1108/JAOC-07-2017-0064>
- Baboukardos, D., Rimmel, G. (2016). Value relevance of accounting information under an integrated reporting approach: A research note. *Journal of Account. Public Policy*, <http://dx.doi.org/10.1016/j.jaccpubpol.2016.04.004>
- Benlemlih, M. (2017). Corporate Social Responsibility and Firm Debt Maturity. *J Bus Ethics*, 144, 491–517. <https://doi.org/10.1007/s10551-015-2856-1>
- Cooray, T., Senaratne, S., Gunarathne, A. D. N., Herath, R., Samudrage, D. (2020). Does Integrated Reporting Enhance the Value Relevance of Information? Evidence from Sri Lanka. *Sustainability*, 12(19), 1-25, <https://doi.org/10.3390/su12198183>
- Conway, E. (2019). Quantitative impacts of mandatory integrated reporting. *Journal of Financial Reporting and Accounting*, 17 (4), 604-634.

- <https://doi.org/10.1108/JFRA-08-2018-0066>
- Cormier, D., Magnan, M., 2007. The revisited contribution of environmental reporting to investors' valuation of a firm's earnings: an international perspective. *Ecological Economics*. 62 (3), 613–626.
<https://doi.org/10.1016/j.ecolecon.2006.07.030>
- Donkor, A., Djadikerta, HG., Roni, SM. (2021), "Impacts of combined assurance on integrated, sustainability and financial reporting qualities: Evidence from listed companies in South Africa", *International Journal of Auditing*, Vol. 25, No. 2, pp. 457-507. <https://doi.org/10.1111/ijau.12229>
- Eccles, G. R., Saltzman, D. (2011). Achieving Sustainability Through Integrated Reporting. *Socially Responsible Business*,
- Gerwanski, J., Kordsachia, O., Velte, P, (2019), "Determinants of materiality disclosure quality in integrated reporting: International evidence" *Business Strategy and the Environment*, 28, 750–770, <https://doi.org/10.1002/bse.2278>
- Grassmann, M. (2021). "The relationship between corporate social responsibility expenditures and firm value: The moderating role of integrated reporting", *Journal of Cleaner Production*, 285, 1-16, <https://doi.org/10.1016/j.jclepro.2020.124840>
- Hahn, R., Kühnen, M. (2013). "Determinants of sustainability reporting: a review of results, trends, theory, and opportunities in an expanding field of research". *Journal of Cleaner Production*, Vol. 59, pp. 5-21, <https://doi.org/10.1016/j.jclepro.2013.07.005>
- Hejazi, R., Gheity, R., Mosjed Mousavi, M. SAJJAD., Rezaei, S. (2011). The effect of dividend policy on stock price variability. *The Financial Accounting and Auditing Researches*, 3(11), 25-45. <https://sid.ir/paper/198290/en> , (In Persian)
- IIRC website, available at: <https://www.integratedreporting.org/when-advocate-for-global-adoption/find-out-what-is-happening-in-your-region/>
- International Integrated Reporting Council (IIRC). (2021), "The international IR framework", available at: <https://www.integratedreporting.org/wp-content/uploads/2021/01/InternationalIntegratedReportingFramework.pdf>
- Jensen, M. C. (2002). Value Maximization, Stakeholder Theory, and the Corporate Objective Function. *Business Ethics Quarterly*, 12(2), 235–256. <https://doi.org/10.2307/3857812>
- Kashanipour, M., Jandaghi, G., & Rahmani, M. (2018). Financial Reporting Quality and Sustainability Information Disclosure. *Empirical Research in Accounting*, 8(3), 11-31. <https://doi.org/10.22051/jera.2017.11186.1388>, (In Persian)
- Khorshid, S., Kamyabi, Y., Khalilpour, M. (2022). The impact of management of accounting standards, financial reporting quality and audit quality on corporate value creation. *Journal of accounting knowledg and management auditing*, 11(42), 107-120. <https://sid.ir/paper/1049082/en>, (In Persian)
- Kordestani, G., Ghaderzadeh, S. K., & Haghghat, H. (2018). Impact of social responsibility disclosure on accounting, economic and market-based

- Measures Of corporate performance evaluation. *Journal of Accounting Advances*, 10(1), 187-217. <https://doi.org/10.22099/jaa.2018.26236.1596>, (In Persian)
- Kao, MF., Hodgkinson, L., Jaafar, A, (2018), "Ownership structure, board of directors and firm performance: evidence from Taiwan", *Corporate Governance: The International Journal of Business in Society*, 19 (1), 189-216, <https://doi.org/10.1108/CG-04-2018-0144>
- Landau, A., Rochell, J., Klein, Ch., Zwergel, B. (2020). "Integrated reporting of environmental, social, and governance and financial data: Does the market value integrated reports?". *Business Strategy and the Environment*, 29(4), pp. 1750-1763, <https://doi.org/10.1002/bse.2467>
- Leukhardt, L., Charifzadeh, M., & Diefenbach, F. (2022). Does integrated reporting quality matter to capital markets? Empirical evidence from voluntary adopters. *Corporate Social Responsibility and Environmental Management*, 25(5), 1–13. <https://doi.org/10.1002/csr.2285>
- Lei, Q., Lin, B. and Wei, M. (2013), "Types of agency cost, corporate governance and liquidity", *Journal of Accounting and Public Policy*, Vol. 32, pp. 147-172. <https://doi.org/10.1016/j.jaccpubpol.2013.02.008>
- Loate, B., Nirupa, P., Padia, Maroun, W. (2015), "Acid Mine Drainage in South Africa: A Test of Legitimacy Theory", *Journal of Governance and Regulation*, 4(2), 26-49, https://virtusinterpress.org/IMG/pdf/10-22495_jgr_v4_i2_p3.pdf
- Lourenço, I.C., Callen, J.L., Branco, M.C. et al. The Value Relevance of Reputation for Sustainability Leadership. *J Bus Ethics* 119, 17–28 (2014). <https://doi.org/10.1007/s10551-012-1617-7>
- Mokabane, M. & Du Toit, E. (2022). The value of integrated reporting in South Africa, *South African Journal of Economic and Management Sciences*, 25(1), a4305. <https://doi.org/10.4102/sajems.v25i1.4305>
- Molaverdi, Naghmeh, VAKILIFARD, HAMIDREZA, & beshkooh, mahdi. (2022). The role of value-added statement in integrated reporting in line with stakeholder theory. *Journal of accounting knowledge and management auditing*, 11(42), 97-106. <https://sid.ir/paper/1049151/en>. (In Persian)
- Meyzari Hormozabadi, M., Naderi Beni, R. (2017). Market transition characteristics and pricing effect of accounting valuation models. *Financial Accounting*, 9(34), 71-101. <https://sid.ir/paper/168159/en>. (In Persian)
- Nicolo, G., Ricciardelli, A., Raimo, N., Vitolla, F. (2022), "Visual disclosure through integrated reporting", *Management Decision*, Vol. 60, No. 4, pp. 967-994, <https://doi.org/10.1108/MD-01-2021-0034>
- Nakajima, Y. and Inaba, Y. (2022). Stock market reactions to voluntary integrated reporting. *Journal of Financial Reporting and Accounting*, 20 (3) , 516-541. <https://doi.org/10.1108/JFRA-07-2020-0217>
- Pistoni, A., Songini, L., & Bavagnoli, F, (2018), "Integrated reporting quality: An empirical analysis", *Corporate Social Responsibility and Environmental Management*, 25 (4), 489–507. <https://doi.org/10.1002/csr.1474>
- Permatasari, I. and Narsa, I.M. (2022), "Sustainability reporting or integrated

- reporting: which one is valuable for investors?", *Journal of Accounting & Organizational Change*, 18 (5), pp. 666-684. <https://doi.org/10.1108/JAOC-12-2020-0204>
- Pigatto, G., Cinquini, L., Tenucci, A., Dumay, J. (2023). Disclosing value creation in integrated reports according to the six capitals: a holistic approach for a holistic instrument. *Sustainability Accounting, Management and Policy Journal*, 14 (7), 90-123. <https://doi.org/10.1108/SAMPJ-11-2021-0493>
- Raimo, N., Ricciardelli, A., Rubino, M., Vitolla, F. (2020), "Factors affecting human capital disclosure in an integrated reporting perspective", *Measuring Business Excellence*, 24 (4), 575-592, <https://doi.org/10.1108/MBE-05-2020-0082>
- Ribeiro, CDD., Ezequiel, F., Zotes, LP., Neto, JV. (2022), "Nonfinancial value creation of integrated reporting", *Journal of Financial Reporting and Accounting*, Vol. ahead-of-print No. ahead-of-print, <https://doi.org/10.1108/JFRA-10-2021-0332>
- Salehi, M., Zimon, G. (2021), "The Effect of Intellectual Capital and Board Characteristics on Value Creation and Growth", *Sustainability*, 13(13), 1-16, <https://doi.org/10.3390/su13137436>
- Setayesh, M. H., Mehtari, M. (2019). A Pattern to present Information of Iranian Firms in the form of Integrated Reporting. *Accounting progress*, 11 (1), 105-142, <https://dori.net/dor/20.1001.1.20089988.1398.11.1.4.4> , (In Persian)
- Setayech, M. H., & Mehtari, Z. (2022). Identification of Integrated Reporting Parts and Components Emphasizing the Confirmatory Factor Analysis Approach. *Applied Research in Financial Reporting*, 10(2), 171-203. (In Persian)
- Shafeei, H., Khodami pour, A., Dastgie, M. (2017). A Survey on the Relation between Changes in Level of Social and Environmental Issues Disclosure and Profitability Indexes by Using KLD Index. *Financial Accounting Knowledge*, 3(4), 43-64.
- Sinnewe, E., Yao, T., Zaman, M. (2021), "Informing or obfuscating stakeholders: Integrated reporting and the information environment", *Business Strategy and The Environment*, Vol. 30, No. 8, pp. 3893-3906. <https://doi.org/10.1002/bse.2847>
- Sarraf, F., Barzegar, G. A., & Mohammadi, M. (2018). Firms' Earnings Smoothing, Corporate Social Responsibility, and Value. *Accounting and Auditing Research*, 10(39), 189-210. (In Persian)
- Sun, Y., Qiao, X., An, Y., Fang, Q., Wu, N. (2022). "Does Multiple Capitals Disclosure Affect the Capital Market? An Empirical Analysis in an Integrated Reporting Perspective", *Frontiers in Psychology*, 13, 1-11, <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2022.837209>
- Vaz, N., Fernandez-Feijoo, B., Ruiz, S. (2016), "Integrated reporting: an international overview", *Business Ethics, The Environment & Responsibility*, Vol.25, No.4, pp. 577-591, <https://doi.org/10.1111/beer.12125>
- Vitolla, F., Raimo, N., Rubino, M., Garzoni, A. (2019), "How pressure from

- stakeholders affects integrated reporting quality”, corporate social responsibility, 26 (6), 1–16. <https://doi.org/10.1002/csr.1850>
- Velte, P, (2022), “Does sustainable corporate governance have an impact on materiality disclosure quality in integrated reporting? International evidence”, Sustainable Development, 1 (16), <https://doi.org/10.1002/sd.2333>
- Velte, P., Stawinoga, M. (2017), “Integrated reporting: The current state of empirical research, limitations and future research implications”, J Manag Control, Vol. 28, pp. 275–320, <https://doi.org/10.1007/s00187-016-0235-4>
- Wahl, A., Charifzadeh, M ., Diefenbach, F, (2020), “Voluntary Adopters of Integrated Reporting - Evidence on Forecast Accuracy and Firm Value”, Business Strategy and The Environment, 29 (6), 2542-2556, <https://doi.org/10.1002/bse.2519>